

SPOROČILO

Gane Todorovski

Pridi —

najina pot se komaj pričinja!
Začela jo bova v zgodnjem jutru,
velikem, svežem, enkratnem jutru,
najinem jutru —

prinesla boš prgišče, dve, razumevanja,
jaz venec ljubezni,
in brezštevila šopkov zaupanja,
ki so pravkar pognali,
nežni,

zato lepi —

Vedi, v najinem imenu,
v imenu zla, ki naju je glodalo,
mu preprosto porečeva
N a s v i d e n j e !

Kaj bi!

In ga pošljeva, hej, čeprav tja,
kjer petelini ne prikličejo dneva,
kjer ni zelene bujnosti,
ne laježa psov,
tako daleč —

Lahka, razigrana, polna smeha,
z mnogo miru za bodoče nemire,
svetlih korakov, jasne duše, do groba blizka,
bova prešla na drugi breg Lete,
ko da nisva nikdar
bila na tej strani.

OTROKA SE IGRATA

Cane Andreevski

Moje dete

in tvoje dete

sta se srečala na ulici.